

P0359/23
06.03.2023

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
BROJ: 09 0 U 033328 19 U
Sarajevo, 27.02.2023. godine**

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Aida Šabanović, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH Banja Luka, ul. Gajeva br. 2, koga zastupa Blagovčanin Srđan predsjedavajući Upravnog odbora, protiv tuženog Općina Novi Grad Sarajevo, ul. Bulevar Meše Selimovića br. 97 Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: 02/02-05-11481/18 od 20.12.2018.godine, u predmetu pristupa informacijama, dana 27.02.2023.godine donio je,

PRESUDU

Tužba se uvažava, osporeno i prvostepeno rješenje poništava i predmet vraća prvostepenom organu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog, bliže označenim u uvodu presude, odbijen je prigovor tužitelja izjavljen na rješenje Službe za opću upravu Općine Novi Grad Sarajevo broj: 02/05-05-11481/18 od 30.11.2018. godine kojim se: tačkom I. dispozitiva podnosiocu zahtjeva tužitelju po podnesenom zahtjevu za pristup informacijama zavedenim pod brojem: 02/05-05-11481/18 na osnovu pribavljenih informacija od nadležne Službe za finansije broj: 02/09-14-1269/18/KS i broj:02/09-14-1958/KS od 19.11.2018. godine, dostavlja informacija kako slijedi: „Traženi podaci o krajnjim korisnicima i visini sredstava koja je tokom 2016. i 2017.godine Općina Novi Grad Sarajevo dodjeljivala neprofitnim organizacijama (nevladine, sportske, sindikalne organizacije i fondacije i dr.), političkim partijama, privrednim subjektima, vjerskim zajednicama i pojedincima po osnovu grantova, subvencija, stipendija, jednokratnih pomoći i sl. sadržani su u Izvještajima o izvršenju Budžeta i godišnjim obračunima Općine Novi Grad Sarajevo, za 2016. i 2017.godinu koji su objavljeni u („Službenim novinama Kantona Sarajevo“ broj 14/17) i („Službenim novinama Kantona Sarajevo“ broj 14/18)“; „Odluke o dodjeli sredstava tekućih transfera su transparentne i objavljuju se redovno po donošenju na web stranici Općine Novi Grad Sarajevo - www.novigradsarajevo.ba“, a tačkom II. dispozitiva u dijelu koji se odnosi na dostavljanje svih traženih informacija o krajnjim korisnicima i visini sredstava koja je tokom 2016. i 2017. godine Općina Novi Grad Sarajevo dodjeljivala neprofitnim organizacijama (nevladine, sportske, sindikalne organizacije i fondacije i dr.), političkim partijama, privrednim subjektima, vjerskim zajednicama i pojedincima po osnovu grantova, subvencija, stipendija, pokroviteljstva, te jednokratne novčane pomoći (npr. za obrazovanje, zdravstvenu zaštitu i sl.) na adresu Gajeva br. 2 Banja Luka, predmetnom zahtjevu nije moguće udovoljiti radi formulisanja zahtjeva na pretjerano generalan način i utvrđene nerazumnosti istog.

Tužbom od 28.01.2019.godine tužitelj je pokrenuo upravni spor osporio je rješenje tuženog od 20.12.2018 .godine kao i prvostepeni organ od 30.11.2018.godine navodeći u obrazloženju da se pozivajući na Zakon o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH obratio 29.06.2018.godine Općini Novi Grad Sarajevo, tražeći dostavu informacija koje su pod kontrolom tog organa i to informaciju o krajnjim korisnicima i visini sredstava koja je tokom 2016. i 2017.godine Općina Novi Grad Sarajevo dodjeljivala neprofitnim organizacijama (nevladine, sportske, sindikalne organizacije, fondacije i sl.), političkim partijama, privrednim subjektima, vjerskim zajednicama i pojedincima po osnovu grantova, subvencija, stipendija, pokroviteljstva i sponzorstva, te jednokratne pomoći (npr. za obrazovanje zdravstvenu zaštitu i sl.), da je dopisom broj: 02/09-14-1269/18 /KS od 11.07.2018.godine odbijen traženi pristup informacijama, da je tužitelj blagovremeno izjavio prigovor ukazujući na nepravilnu primjenu Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH, da drugostepeni organ nije donio odgovarajući upravni akt u roku od 30 dana od dana zaprimanja prigovora i kako se radi o „ćutanju uprave“ u smislu kršenja Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH kao i Zakona o

upravnom postupku Federacije BiH, tužitelj se obratio upravnom inspektoratu sa zahtjevom za vršenje nadzora u smislu članova 10 i 200. Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH. U tužbi se dalje navodi, da je rješenjem broj: 02/05-05-11481/18 od 30.11.2018.godine odbijen pristup traženim informacijama, a osporenim rješenjem tuženog od 20.12.2018.godine odbijen je tužiteljev prigovor izjavljen na rješenje od 30.11.2018.godine, da tužitelj smatra da tuženi rješavao protivno odredbama člana 14 stav 3. tačka 1. i stav 2. tačka 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH kao i članovima 1 i 4 tog Zakona koje odredbe se navode u tužbi i da tužitelj iz svih ovih razloga traži da se ponište označena rješenja tuženog i prvostepenog organa i tuženi obaveže da snosi troškove upravnog spora u visini takse na tužbu i presudu a u smislu člana 55 Zakona o upravnim sporovima Federacije BiH.

U odgovoru na tužbu tuženi je istakao da ostaje u cijelosti kod svog osporenog rješenja broj: 02/02-05-11481/18 od 20.12.2018.godine, jer smatra da je isto pravilno i zakonito, a da su navodi istaknuti u tužbi neosnovani, te je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Zakonitost osporenog rješenja sud je ispitao i cijenio u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu odredbe člana 34 Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05) i odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Prema razlozima osporenog rješenja od 20.12.2018.godine tuženi prihvata rješenje prvostepenog organa od 30.11.2018.godine kao i razloge tog akta uz obrazloženje da su zahtjevom traženi podaci sadržani u Izvještajima o izvršenju Budžeta i godišnjim obračunima Općine Novi Grad Sarajevo za 2016. i 2017.godinu objavljenim u „Službenim novinama Kantona Sarajevo“ broj 14/17 i 14/18, da se Odluke o dodjeli sredstava objavljuju na web stranici tuženog, a da je dio zahtjeva bliže naveden u tački II. dispozitiva prvostepenog rješenja formulisan na pretjerano generalan i obiman način, da se traženi podaci odnose na veliku količinu podataka i da bi dostavljanje traženih podataka ugrozilo obavljanje redovnih radnih zadataka u Općini, jer bi njegovo izvršenje zahtjevalo dodatni angažman ljudi i vremena tako da je prvostepeni organ donio svoj akt uz pravilnu primjenu zakonskih odredaba.

Imajući u vidu stanje spisa predmetne stvari, razloge date u obrazloženju osporenog i prvostepenog rješenja, navode tužbe i odgovora na tužbu, ovaj sud predmetne akte nije mogao prihvatiti kao pravilne i zakonite.

Naime, rješavajući po zahtjevu tužitelja za pristup informacijama koji je tužitelj podnio dana 29.06.2018.godine upravni organi su morali imati u vidu da je predmet zahtjeva dostavljanje informacija o trošenju sredstava javnog organa što predstavlja javni interes i da pristup tim informacijama potiče veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je ratio legis Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, propisan članom 1. tog Zakona.

Polazeći od svrhe zahtjeva tužitelja za pristup informacijama, ovaj sud je mišljenja da nadležni organi, nisu pravilno primijenili odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Odredbom člana 3 stav 1. tačka 1. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/01 i 6/11) propisano je da informaciju predstavlja svaki materijal kojim se prenose činjenice, mišljenja, podaci ili bilo koji drugi sadržaj, uključujući svaku kopiju ili njen dio, bez obzira na oblik, karakteristike, vrijeme kada je sačinjena i kako je klasificirana. Članom 2 tog Zakona propisano je da se odredbe Zakona tumače tako da se u najvećoj mjeri i bez odlaganja olakša i potakne saopćavanje informacija pod kontrolom javnog organa uz najnižu prihvatljivu cijenu, a shodno članu 4 Zakona pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa dato je svakom fizičkom i pravnom licu i uspostavljena je obaveza javnog organa da te informacije saopšti, s tim da pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uslovima utvrđenim ovim Zakonom. Odredbom člana 9 Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH propisano je da će nadležni organ saopštiti traženu informaciju, bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa članom 6, 7 ili 8 ovog Zakona, ako je to opravdano javnim interesom i da se pri tome uzima u obzir svaka korist i šteta koje mogu proisteci iz saopštavanja informacije, te da se prilikom donošenja odluke da li je saopštavanje informacije opravdano javnim interesom razmatraju okolnosti naročito uključujući svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, nepravde, zloupotrebe vlasti ili nemara u obavljanju službene dužnosti i dr.

Uz to tuženi, kao ni prvostepeni organ nisu imali u vidu ni odredbe člana 14 Zakona o slobodi pristupa informacijama kojima je regulisano postupanje nadležnog javnog organa nakon prijema zahtjeva jer njihovi akti ne sadrže sve propisane zakonske elemente.

Iz navedenih razloga sud tužbu i tužbene prigovore cijeni osnovanim i primjenom člana 36 stav 1. i 2. u vezi sa članom 28 stav 4. Zakona o upravnim sporovima odlučio je kao u izreci ove presude.

Prvostepeni organ će ponovni postupk provesti u skladu sa Zakonom o upravnom postupku i primjenom odredaba Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH, ponovno će odlučiti u ovoj stvari i za svoju odluku dati potpune i pravno valjane razloge.

O troškovima postupka ovaj sud nije odlučivao, obzirom da presudom nije meritorno riješena upravna stvar, nego je tužba tužitelja uvažena, poništeno osporeno rješenje tuženog i predmet vraćen tuženom na ponovno rješavanje. Kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj upravnoj stvari u smislu člana 55 navedenog Zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), kojim je uređen parnični postupak, konkretno, odredba člana 397 stav 3. Zakona o parničnom postupku, kojim je propisano, da kada se ukine odluka protiv koje je podnesen pravni lijek i predmet vrati na ponovno suđenje, ostavit će da se o troškovima postupka u povodu pravnog lijeka odluči u konačnoj odluci, pa se u konkretnoj stvari neće odlučivati o troškovima upravnog spora, već će se o istim odlučiti kada se konačno odluči o zahtjevu stranke u upravnom postupku, odnosno upravnom sporu analognom primjenom člana 397 stav 3. Zakona o parničnom postupku.

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

Tačnost otpisivanja ovjerava-potpisano

Predsjednik vijeca suda

OVJEŠTENI RADI: SUDA